

Клімова А.С., 21 МН група

Науковий керівник: Захарченко О.Г.

Таврійський державний агротехнологічний університет

anastasiyaklimova6969@gmail.com

Постановка проблеми. Зростання державних витрат у зв'язку з кризовими явищами в економіці країни та військових дій на сході призвели до зростання дефіциту бюджету і державного боргу, зокрема зовнішнього. Проблеми, пов'язані з управлінням державним боргом, його регулюванням, з вибором правильної боргової політики актуальні в Україні внаслідок необхідності залучення додаткових грошових коштів як всередині країни, так і за її межами. Україна стала вразливою країною як для зовнішніх, так і для внутрішніх факторів. Тому на сьогодні гостро постає питання забезпечення економічної безпеки країни.

Метою написання статті є дослідження впливу державного боргу на економічну безпеку України.

Основні матеріали дослідження. Україна на сучасному етапі її існування зіткнулась з проблемою нестачі матеріально-фінансового забезпечення. Впродовж років незалежності країни політика влади була спрямована не на розвиток сильної і економічно-незалежної країни, а на те, щоб побудувати дружні стосунки з іноземними країнами, які могли б опікати нашу державу. Тому не дивно, що на сьогодні, більшість державних підприємств не працює, спостерігається величезна міграція закордон на заробітки, тенденції знецінення національної валюти вражають, і найголовніше, станом на 30.09.2018 рік сума державного боргу складає 74,66 млрд. дол. США[1]. В 2017 році величина сукупного державного боргу складає 2,14 трлн.грн. В загальній структурі державного боргу на внутрішній припадає 36,4%, а на зовнішній – 63,4% станом на 30.09.2018р.[1]. Відзначимо, що країни з динамічно розвиненою економікою зміщують свої орієнтири на внутрішній ринок, зокрема внутрішню заборгованість, яку простіше обслуговувати.

Протягом аналізованого періоду (2009-2018 рр.) спостерігається зростання обсягів довгострокових запозичень сектору загального державного управління в 1,79 рази (з 26518,7 млн.дол. станом на 31.12.2009 року до 47502,3млн. дол. станом на 30.09.2018 року).[1] Інтенсивне збільшення темпів зростання державного боргу починається з 2014 року.

Зростання державного боргу викликає негативні наслідки для національної економіки, такі як підвищення податків, обмеження можливостей приватного підприємництва, погіршення життя населення через необхідність обслуговування державного боргу, перерозподіл доходів на користь власників державних цінних паперів, і в кінцевому рахунку, відбувається підризок фінансово-кредитної системи.[2].

З точки зору оцінювання економіки країни та економічних загроз для суспільства важливим є не тільки абсолютна величина державного боргу, а відсоткове відношення державного та гарантованого державою боргу до величини ВВП. Згідно з маастрихтськими домовленостями допустимим вважається державний борг що не перевищує 60% від ВВП. Отже, за даними Міністерства фінансів України відношення державного боргу до ВВП країни в 2017р. складало 71.8 %. Визначимо загрози на економічну безпеку країни від подальшого зростання відсотку борга до ВВП:

- залежність від зовнішніх джерел кредитування (МВФ та інші), тобто виконання умов фінансових організацій;
- бюджетні обмеження, як наслідок безробіття, соціальна напруга, економічна стагнація підприємств;
- зменшення інвестиційної привабливості країни;
- вимоги кредиторів, щодо масштабної приватизації привабливих активів країни.

Висновки. Отже, належний рівень економічної безпеки досягається здійсненням єдиної державної політики, підкріпленої системою скоординованих заходів, адекватних внутрішнім і зовнішнім загрозам. Без такої політики неможливо домогтися виходу з кризи, примусити працювати механізм управління економічною ситуацією, створити ефективні механізми соціального захисту населення.

Список використаних джерел.

1. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/debtgov/>
2. Инфопедия. Державний борг – сутність, види та соціально-економічні наслідки. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://infopedia.su/16x1131e.html>

УДК 331. 57 (477)

БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПОДОЛАННЯ

Кравченко К. В., 2 курс,

Науковий керівник: Захарченко О. Г., к.е.н., ст. викладач

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми. Однією із найгостріших соціально-економічних проблем розвитку сучасної української економіки є безробіття. Безробіття є невід’ємною складовою ринкової економіки, одним із негативних наслідків самої природи ринку, результатом дії його головного закону – попиту і пропозиції. Воно викликане як об’єктивними, так і суб’єктивними обставинами. Причиною безробіття є неефективність використання робочої сили у минулому і відсутність економічних умов, які б дали змогу людям застосовувати свої навички у продуктивній роботі за пристойну плату. Саме тому це явище являється як економічною, так і соціальною проблемою.

Мета статті. Дослідити стан безробіття в Україні, виявити основні проблеми та запропонувати шляхи їх вирішення.

Основні матеріали дослідження. Безробіття у нашій країні набуло масового характеру і складає реальну загрозу для державного та суспільного благополуччя. Показник, який визначає відношення кількості безробітних до загальної чисельності економічно активного працездатного населення країни, називається рівнем безробіття. Проаналізуємо рівень безробіття в Україні з 2000 по 2017 роки:

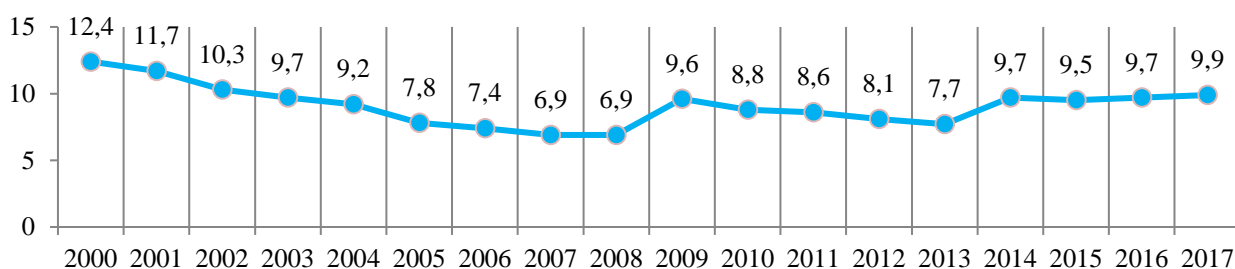

Рисунок 1 Рівень безробіття з 2000 по 2017 рр, %

За даними рис. 1 рівень безробіття в Україні з 2000 по 2017 рр. має тенденцію до коливання. З 2000 року по 2007 рік рівень безробіття зменшується з 12,4 % до 6,9 %. З 2008 року по 2009 рік рівень безробіття різко виріс з 6,9 % до 9,6 %. Вже з 2010 по 2013 роки рівень безробіття знову почав зменшуватися з 8,8 % до 7,7 %. З 2013 по 2014 рік рівень безробіття підвищився з 7,7 % до 9,7 %. У 2014-2015 роках безробіття зменшилось на 0,2 % з 9,7 % до 9,5 %. А вже починаючи з 2015 по 2017 роки безробіття починає зростати з 9,5 % до 9,9%.